

Detta är en reaktion på ett upprop i Bild&Bubbla 1/01 med rubriken

Svensk seriehistoria sökes

Det kan tyckas lite förmätet att komma dragandes med saker om sig själv i ett sådant sammanhang, men är det inte av intresse så är ju ingen skada skedd.

Jag var en av dem som en gång i tiden startade Seriefrämjandet (var det 1968?). Faktum är att det skedde i mitt föräldrahem på Hedinsgatan 11 som ligger på Gärdet i Stockholm.

Skälet att vi samlades där var antagligen att de hade tillgång till ett tillräckligt stort rum där vi kunde vara ostörda, och att mina föräldrar alltid låtit oss ta hem vänner bäst vi ville. Ett annat, kanske tungt vägande, skäl var att i källaren fanns Sveriges kanske första någorlunda proffsigt drivna serieantikvariat. Det drevs av min yngste bror Klas H Reimers¹ och hans kompis Love Arbén (numera känd arkitekt).

Några av dom som var med vid bildandet var förutom jag (Rolf H Reimers) och Klas kända namn som Sture Hegerfors, Magnus Knutsson och Janne Lundqvist.

Varför var jag med vid detta epokgörande möte?

Mitt intresse för serier grundlades tidigt och jag minns än i dag lukten från Aftonbladet när det kom i brevlådan. En högtidsstund var att då sluka Buck Rogers. Vi bodde på Furusundsgatan och låg i ständig strid med rivaliserande gäng. I ett förekom Börje Nilsson, senare personlighet på Semic. Börje och jag var klasskamrater i Gärdets folkskola och mycket goda vänner trots att vi förekom i var sitt gäng. Börjes äldre bror tecknade serier och jag tror att det hade en viss betydelse för mitt serieintresse. Jag minns små gula japaner som kryllade över sidorna.

Jag tecknade ständigt – på fester, när vi var ute och seglade (vilket vi gjorde varje år hela sommaren, far, Knud H Reimers, var yachtkonstruktör) och i skolböckerna under lektionstid. Jag blev sent omsider arkitekt, utbildad på KTH i Stockholm, med samhällsplanering som specialitet. De franska vuxenserierna fascinerade mig, fast min franska var usel, och jag fick nog många viktiga intryck från Druillet och Peellaert. Andra intryck kom från serier som Prins Valiant, Blixt Gordon, Tarzan, Krazy Kat och Little Nemo. Viktiga var också Åke Hodell, Bengt Emil Johnson, Öyvind Fahlström mfl och alla de moderna konstnärerna inom måleriet.

Allt detta innebar att jag förr eller senare var tvungen att åstadkomma en serie som prövade möjligheter som jag tyckte fanns inom seriekonsten, men som jag inte tyckte fanns undersökta bland de serier jag kände till.

Så började arbetet med serien Pollux. De första sidorna fanns färdiga 1968. En stor del tecknades senare i en jättelägenhet i Helsingborg (där jag hade ett ettårsvikariat på stadsbyggnadskontoret) med en underbar utsikt över sundet. Två sidor av Pollux provtrycktes och distribuerades som reklam till vänner, bekanta och "inflytelserika" personer. De första sidorna (8 sidor) trycktes sedan (1969?) som lösblad och såldes i en mapp. Plåtarna från dessa tryck användes därpå för experiment (sekvenser med minnesbilder och drömmar). De såldes också till en början (1969) i en mapp som lösa blad (6 sidor). Med detta material gick jag och förlaget Bokomotiv till Kulturrådet och fick bidrag (23670+53330kr). Bokomotiv (Freddy Olsson) var sedan tvungna att dra sig ur (konkurs 1984) och jag och min fru bildade i stället ett eget förlag, Dranger & Reimers, som med sponsring från Östen Grankvist och hans Arkitektkopia² kunde trycka hela serien i november 1984 (2000 ex). Den kom ut i tre versioner, en mindre numrerad upplaga, en med hårda och en med mjuka pärmar.

Långt innan dess hade serien visats i en förenklad och förkortad version på TV under rubriken Konstverk berättar (16 mars 1978). Fotoarbetet med denna version gjordes av Örjan Wikforss, senare professor på arkitektur Chalmers. En kort presentation fanns i Röster i Radio TV.

Pollux visades i konstsammanhang, med gruppen Saerimner (dansk konstnärsgrupp med bland annat Jörn Saerker Sörensen) på Aalborg seminarium i april 1971 och mars 1972 (och tror jag i sept 1972) och i Köpenhamn jan 1973.

I Sverige ställdes Pollux ut på flera platser. Här en förteckning:

- 12 - 26 april 1976 Stockholms konstnämnd Götgatan 14. Visade 5 olika experimenttryck.
- Februari 1977 i Kilen på Kulturhuset i Stockholm. En fin? Liten katalog gjordes som också innehöll skisserna till ett bildspel och TV versionen. I anslutning till utställningen hölls några föredrag, om grekisk mytologi som motiv i nutida konst och litteratur av Madeleine von Heland, om serier (2 ggr dels om experiment med serieformen och dels om vuxenserier) av Magnus Knutsson, om science fiction av John-Henri Holmberg och om Pollux av RHR. Programkvällarna innehöll också diskussioner en gång under rubriken "Går det att få fram seriösa serier i Sverige?" med Bengt Olvång, Ludvig Rasmusson, Göran Ribe och Magnus Knutsson och en andra gång med bl.a. Tore Jansson och Karl Nylander.
- 17 maj -18 sep 1977 på Malmö museum. Ganska fin affisch gjordes till utställningen.
- 8 - 29/3 1981, Sandvikens konsthall
- 25/11 1984 – 20/1 1985 Umeå bildmuseum

Har en rolig samling recensioner och brev som illustrerar vad folk kan tycka om experiment som Pollux,

En idé prövades att använda Pollux som underlag för en opera. Det ledde till preliminära diskussioner med Ralph Lundsten en gång och med Anders Eliasson en annan. Bengt Emil Jonsson kunde tänka sig att skriva librettot. Vi kom en liten bit men där tog det slut.

I mitt dagliga arbete har idéer från arbetet med serier givit intressanta resultat. Så kom min doktorsavhandling att handla om hur man kan använda nomogramserier för att beskriva cirkulära samband inom samhällsplaneringen. Och en andra avhandling byggde vidare på dessa idéer och handlade om en intervjumetod med vars hjälp man kan kartlägga människors värderingar. Detta gav mig en docentur i Projekteringsmetodik (en av de första docenturerna i arkitektur i Sverige).

Konstintresset gav som följd att jag tog anställning, och senare under en tid ägde, ett företag, Labcomp (senare Bildkraft) som importerade och sålde datorgrafiksystem. Det var på den tiden då ett system som gjorde det som varje PC gör i dag kunde kosta upp till en miljon kronor. (Ett sådant system donerades för något år sedan till Tekniska museet.) För närvarande jobbar jag vidare med olika serieidéer.

Andra serieförsök

Castor tecknad 1971(23 rutor hann jag göra = 4 st A4 sidor) i Urhunden nr 31 år 1975.

Castux, 12 sidor, svart på olikfärgade papper, blad i en mapp. År 1972.

Berättelsen om Stilton 1975 (5 strippar innan jag la av)

Några korta (en A4 sida) serier åt Samverkan för Gamla stan

Annan "konst"

Konsten i Rissne tunnelbanestation har jag och Madeleine Dranger stått för.

En abstrakt serie, en sorts frusen musik, visades på Fylkingen i Stockholm.

Jaha det här blev mycket mer än jag tänkt mig, men jag hade i alla fall roligt

Med vänlig hälsning

Rolf H Reimers (född på stenåldern i detta fall 1938)

Husby Oppunda gamla skola, 640 33 Bettna. Tel 0155-93147

¹Klas, född 1957, är utbildad lantmätare och jobbar på Eriksson tidigare med AXE nu med mobilsystem.

²De använde boken/serien som presentbok